

- stwierdzenie, w konsekwencji, prawa skarżącego do tych świadczeń rodzinnych (dodatku edukacyjnego w określonych okresach, a także połowy świadczeń rodzinnych, obejmujących 1/3 dodatku na gospodarstwo domowe, dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu oraz dodatku edukacyjnego na syna skarżącego) od określonej daty;
- obciążenie organu powołującego (EUIPO) całością kosztów postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 67 w związku z art. 63 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej⁽¹⁾.

EUIPO nie uszanowało orzeczenia wydanego przez sąd krajowy w dniu 28 listopada 2021 r. dotyczącego prawa do pieczy, ponieważ EUIPO uważa, iż 50 % dodatków rodzinnych nie należy wypłacać skarżącemu, lecz tylko drugiemu rodzicowi, urzędnikowi EUIPO, z bardzo uznaniowych powodów, takich jak to, że orzeczenie sądu krajowego nie precyzuje, czy syn skarżącego mieszka z obojgiem rodziców przez dokładnie 50 % czasu. EUIPO przeinaczyło fakty, ponieważ zazwyczaj orzeczenia sądu rodzinnego nie precyzują okresów czasu, godzin czy dni.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1, 2, 3 załącznika VII regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w zakresie dodatków rodzinnych.

Skarżący kwestionuje zatem decyzję organu powołującego EUIPO nie tylko w zakresie odmowy przyznania połowy dodatków rodzinnych od określonej daty, ale także w zakresie odmowy przyznania dodatków edukacyjnych za określone okresy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Unii (Dz.U. 1962, P 045, s. 1385).

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2022 r. – Sberbank Europe/EBC

(Sprawa T-632/22)

(2022/C 482/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 lipca 2022 r. odmawiającej udzielania skarżącej dostępu do oceny znajdowania się u progu upadłości lub zagrożenia upadłością zgodnie z art. 18 SRMR⁽¹⁾, którą EBC sporządził w dniu 27 lutego 2022 r. w odniesieniu do oddziału skarżącej w Słowenii, Sberbank banka d.d;
- Obciążenie EBC kosztami skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że EBC nieprawidłowo zinterpretował i zastosował art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez błędne przyjęcie, że prawo dostępu każdej osoby do jej akt na podstawie art. 41 ust. 2 lit. b) karty ogranicza się do możliwości przeglądania akt, aby być w stanie wykonywać prawo do bycia wysłuchanym w odniesieniu do konkretnej podlegającej zaskarżeniu decyzji w rozumieniu art. 263 TFUE, nad którą obecnie pracuje odpowiednia instytucja. Skarżąca twierdzi, że prawo z art. 41 ust. 2 lit. b) karty ustanawia szerszą zasadę, iż organy administracji powinny być przejrzyste dla tych, których administrowanie dotyczy, i znajduje odzwierciedlenie w fakcie, że w przeciwieństwie do art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 41 ust. 2 lit. c), art. 41 ust. 2 b) nie został ograniczony poprzez odniesienie do decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że EBC nieprawidłowo zinterpretował i zastosował art. 22 ust. 2 SSMR^(?) i art. 32 ust. 1 SSMFR^(?). Skarżąca wskazuje, inter alia, że pojęcie akt nie zostało wąsko zdefiniowane przez art. 22 ust. 2 zdanie drugie SSMR, jako obejmujące wyłącznie dokumenty zebrane przez EBC dla celów szczególnej decyzji, nad którą trwają obecnie prace, oraz że definicja akt z art. 32 ust. 2 SSMFR obejmuje wszystkie dokumenty z nadzoru EBC nad daną nadzorowaną jednostką. Skarżąca twierdzi, że w każdym razie art. 32 ust. 1 SSMFR nie może być interpretowany jako ograniczający zakres prawa z art. 22 ust. 2 SSMR, a art. 22 ust. 2 SSMR i art. 32 ust. 1 SSMR nie mogą być interpretowane jako ograniczające zakres prawa z art. 41 ust. 2 lit. b) karty. Skarżąca podnosi dodatkowo, że obydwa przepisy powinny zostać uznane za niezgodne z prawem, ponieważ nie można ich pogodzić z prawem wyższej rangi, jeżeli byłyby one interpretowane w sposób wskazany powyżej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z prawem nawet na podstawie błędnego, zawężającego podejścia EBC do prawa dostępu do akt, ponieważ EBC nie wziął pod uwagę tego, że decyzja EBC z punktu widzenia przejrzystości, a dokładniej na podstawie decyzji EBC z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC (EBC/2004/258/WE)^(*), która była brana pod uwagę przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, podlega zaskarżeniu w rozumieniu art. 263 TFUE.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnie zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

(³) Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (Dz.U. 2014, L 141, s. 1).

(⁴) Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (2004/258/WE) (Dz.U. 2004 L 80, s. 42).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2022 r. – ClientEarth/Rada

(Sprawa T-648/22)

(2022/C 482/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Ziegler)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej